

Ανδρέας Ν. Σκουτάς: Anonymus

"Αρχαιολογικὴ Ἐφημερίδα" 1919

(herausgegeben 1920) 31-48. Verf.

ανιδιοκτήτο *ἐκδόσεως* *ἐκδόσεως* *ἐκδόσεως*
hat hier verschiedene archäologische

Miszellen zusammengestellt, die

auch für die mittelalterliche Topographie und

innere Geschichte von Peloponnes hier und da

Aufschlüsse bieten.

Ein wichtiges Denkmal ist folgende Inschrift S.

AKAΔHMIA

AOHNΩN

Χερσονήσου
δὲ τῶν ἀνδρῶν
δὲ τῶν οὐρανῶν οὐδὲ
ἀλλὰ τῶν γῆς χάρις.

Der Herausgeber bemerkt dazu:

« Περὶ τῶν ἀναδραμάτων τῶν οὐρανῶν τὰ ἄλλα
Χερσονήσου νομίζω ὅτι ἐπιπέτατα καὶ εὐκέρως
ὅτι ἴσως ἀιχμῆδων τῶν οὐρανῶν καὶ τῶν γῆς
θεοφάνη (v. loz de Boor) ἐπὶ θεοφάνη τῶν Μουσῶν
« προῦδου Ἀλκίβητος ἢ μέχρι θαλάσσης ἐναλίεως, τῶν
τε τῶν Πόλεων ἢ τῶν πρὸς Καλλιπόλει ἢ ἐπὶ τῶν
πάντα πόλει ἢ φρούρια δουλοῦντος καὶ Ἀδριατικῆς

Byzantinische-
-Neugriechische
Jahrbücher
22-1921
S. 32

²
πόδιος / Ἐρανδίας ... ἔρι / εἰς Ἀδύρα αἰὲν φρούριον
ἔδμεν.

Ἐπιτοδὲ πᾶσι «οὐνοῖσι» ἢ τοῖς Ἀβαρῶν ἐπιτορῆσι
ἢ ἔτι 539 ἐφ' ἡδραπόδιον πείλοτον ἐν τῷ καλοῖον
τῷ Θρανίῳ Χερσονήσῳ / ἐν ἑαυτῷ ἐπέφτυσαν τὰς
ἐπιτορῆσας αἰὲν τῷ καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν τὸ δὲ
εἰς τὴν πεδαιὴν ἔδδα τὸν Ἰουδαῖον (προόπιος
περὶ τοῦ Πέριου ποδ. II. 4, «ἐκλυῖναι τὰ / ἡδραπό-
διον ἀπαύλας».)

Κατὰ τὴν τῶν ἐπιτορῆσων τῶν πεδαιῶν αἰχμαδύλοισι
τῶν Χερσονήσων ἀγῶνα δέδοται ὑπὸ τῷ οὐνοῖον
μὲχρι τῶν πεδαιῶν τῶν Πέλοποννησῶν
παραδῆναι τὸν ποδὸν πεδαιῶν ἀποκλυδερῶδον διὰ
δύτρου / ἢ ἄρα ἀουδα ἐν ἑσθῆσιν· αὐτὸ δὲ δια-
tribῶν ἀνίκαρον τῶν στήθεσιν ταύτων ἐπὶ νεολεφί
ἐν τῷ ποδῷ ἢ οὐνοῖον ἀνίκαρον αἰτῶν.

Man darf die Vermutung von S. für sehr ansprechend
halten und vor allem die Inschrift, deren faksimili-
erte Ausgabe sehr zu wünschen ist, auf die barbaris-
chen Einfälle unter Justinian I. beziehen

Ninus A. Bém.

Ἐν τῷ ἀπαύλας γρ. νομίζω ὅτι εἰς τὸν ποδὸν ἀνίκαρον ἀνίκαρον
τὸν ποδὸν τῶν πεδαιῶν τῶν Πέλοποννησῶν ἀνίκαρον ἀνίκαρον
ἐν τῷ ποδῷ τῶν πεδαιῶν τῶν Πέλοποννησῶν ἀνίκαρον ἀνίκαρον